

sinde oftere sin Bog eller dens Skæbne. Han var i Grunden slet ikke utilfreds med den Tavshed eller dog Ligegyldighed, hvormed Bogen var bleven modtaget alle andre Steder end i den lidet læste „Industritidende“. I det hele blev hans Breve i Vinterens Løb stedse kortere og sjeldnere. Han skrev mest om Vejret og Rydningsarbejdets Fremgang og den Slags Ting, eller han fortalte Smaatræk af Byens Liv, oftest i en humoristisk Tone, der skulde skjule den aandelige Krise, han befandt sig i, og hvis Betydningsfuldhed endelig var bleven ham fuldt bevidst.

I Virkeligheden oplevede han heller ikke synderligt ud over det, han af Skamfuldhed ikke vilde skrive om. Blackburn & Gries' Ingeniører traf han daglig ude ved Arbejdet, men han havde ellers ikke noget Samkvem med dem. Det var tre koldblodige Whiskydrikkere, der havde tumlet sig i alle Verdensdele og straks den første Dag behandlede ham med krænkende Overlegenhed, blandt andet fordi han udtrykte sig grumme maa-deligt paa engelsk. I dette Forhold skete der dog en Forandring, efter at han havde tilbragt Juleaften sammen med dem i Gæstgivergaarden „Den gode Nabo“, hvor de havde deres Tilholdssted. Han drak dem nemlig alle ved den Lejlighed saa mægtigt under Bordet, at de to maatte lægges ind paa Gæstgivergaardens Seng og den tredje køres hjem paa en Trillebør. Med denne Bedrift betragtede han sin Ære som genoprettet, og de tre Værkfæller forandrede virkelig ogsaa fra den Dag fuldstændig deres Opførsel overfor ham. Alligevel søgte han ikke deres Selskab og viste sig kun sjelden i „Den gode Nabo“.

Han tilbragte de lange Aftener hjemme hos sig selv, beskæftiget med at læse; og det blev som oftest sent, før han slukkede sin Lampe. Han havde paany og med al sin jyske Stædighed givet sig i Kast med en Kundskabstilegnelse, der laa hans Fagstudium fjern; ikke — saadan som Aaret forud — bare for at tilfredstille en forfængelig Lyst til at komme paa Højde med Tidens Selskabsdannelse, men af virkelig, dybt fornummet Trang til en mere indgaaende Viden, en grundigere befæstet Livsanskuelse. Han gik ganske planmæssigt frem i sin Læsning. Vant, som han fra Matematikken og Naturvidenskaberne var, til at søge